

LBRIS

We know
books

ELENA FARAGO

***Cățelușul șchiop
și alte poezii***

Editura
TANA

Trecea un om pe drum

Trecea un om pe drum aseară,
Trecea cântând încet pe drum,
Știu eu? Poate cânta să-i pară
Drumul mai scurt, – ori poate cum
Era așa frumos aseară,
Poate cânta ca să nu-l doară
Că-i singur numai el pe drum?

Trecea, și eu eram la poartă
Și și-a văzut de drumul lui,
Dar ce mi-o fi venit deodată
De am oftat, n-oi ști să spui.
Și nu-mi venea să plec din poartă,
Și parc-un dor de viața toată
M-a prins privind pe urma lui...

Așa ne-o fi la fiecare,
Că stăm în poartă, și nu știm
Pe călător măcar de-l doare
Ceva, – și de ne pomenim
Oftând, pesemne fiecare
Ne-om fi simțind departe tare
De-un drum pe care-am vrea să fim.

CUPRINS

Moș Crăciun către copii	5
De Ajunul Crăciunului	6
Copiii către Moș Crăciun	7
Cu Plugușorul de Anul Nou	10
O fetiță cuminte	12
Cățelușul șchiop	13
Cloșca	15
Bondarul leneș	16
Pușculița	17
Motanul pedepsit	18
Nelu	19
Tanu	20
Sfatul degetelor	21
Gândăcelul	23
Cucu	25
De ziua mamei	27
În duminica Floriilor	28
În ziua de Paști	30
Puișorul moțat	31
Șireata	33
Doi frați cumiți	34
Un porumbel	35
Rândunica	36
De spus la jocul de-a ascunselea	37

110	
Sticletele	38
Rândunea ușoară-n zbor	39
Vrăbiile	40
Fluturii	42
Cocoșelul	43
Doi prieteni	45
Licuriciul	47
Micul vânător	49
Vine toamna	53
Visul lui Viorel	54
Patru găze năzdrăvane	59
Flori târzii	88
Hai, nani, nani!	89
Schițe	91
24 ianuarie	96
Dacă-mi aplec smerit genunchii	98
Și iar mi-i sufletul la tine	99
Pedeapsa mâței	101
Din scrisoarea unei bătrâne	102
Scrisoare	103
Iubește-mi mâinile	104
Nu-i nimeni	105
Reminiscentă	106
Trecea un om pe drum	108

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
FARAGO, ELENA**

Cățelușul șchiop și alte poezii / Elena Farago.
- Mușătești : Editura Tana, 2025
ISBN 978-606-9019-94-8

821.135.1

Pentru comenzi și informații, ne puteți contacta la:

- tel: 0743-146.673, 0726-71.01.41
- e-mail: edituratana@yahoo.com
- www.edituratana.ro

Tipar: ARTPRINT
Email: office@artprint.ro

Moș-Crăciun către copii

Eu, dragi copii, sunt moșul Crăciun, acela care
Colindă la ferestre și-ntreabă pe părinți,
De-ați fost destul de vrednici, de buni și de cumiți,
Ca să vă dea din traista-i un dar la fiecare.

Eu vin în toată iarna, și voi nu știți ce multă
Și rece e zăpada, pe care mă cobor,
Când vin de-ntreb pe mame de copilașii lor
Sunt drăgălași, ori, poate, sunt răi și nu le-ascultă?

Mi-i plină-n spate traista de lucruri minunate
Și darnic va fi moșul cu voi, ca și-n alți ani,
De-ați fost tot timpul darnici și buni cu cei sărmani,
De-ați fost tot anul ăsta sânguitori în toate.

Aduce moșu daruri, în traista lui, la toți,
Și-n fel de fel de lucruri vă va găti fereastra.
Și veți găsi-ntre ele și cărticica asta,
Pe care, pân-la anul, vă rog să mi-o știți toți.

De ajunul Crăciunului

Toată noaptea asta, colo-n ceruri sus,
Stelele lucrează fără de-ncetare,
Căci le-adună-n clacă steaua sfântă care
A-ndrumat pe vremuri Magii la Iisus.

Torc de zor în noaptea sfântului ajun
Câlți de nea și raze harnicele stele,
Pentru noi, copiii, torc să facă ele,
Funia cu trepte pentru Moș Crăciun.

Lungă cât e drumul din pământ la cer,
Trainică să-i țină coșului povară,
Vor întinde-o-n noapte, nevazută, scară
Moșului ce luptă cu-ndârjitul ger,

Ca să ne aducă iar, de colo sus,
Pe la toți copiii darurile care
Ni le va trimite, iar, la fiecare
Sfânta și duioasa mama-a lui Iisus.

Copiii către Moș Crăciun

I

Moș-Crăciune, moș-Crăciune,
Sfântul nostru bun și drag,
Vei veni și-n noaptea asta
Să ne bați în geam și-n prag,

Vei veni și-n noaptea asta,
La copiii toți pe rând,
Moș-Crăciun cu barbă albă
Și cu zâmbetul tău blând –

Iară noi cu bucurie
Ți-om aprinde-n brad lumini,
Cântând slavă celui care
Ne-a făcut să fim creștini.

Cântând slavă și mărire
Lui Isus, te-om aștepta, –
Moș-Crăciune, Moș-Crăciune,
Dragă ni-i venirea ta!...

II

Slavă ție, moș-Crăciune,
Ce-n tot anul vii mereu
Să ne amintești cuvântul
Fiului lui Dumnezeu.

Slavă ție, moș cucernic,
Care-atât de bine știi
Să le-aduci o mângâiere
Mamelor făr-de copii,

Ce în sacul tău pun astăzi
Haine, jucării și bani
Ca să le împarți la noapte
Copilașilor sărmani.

III

Noi am fost cumiști tot anul
Și miloși am fost mereu,
Și în fiecare seară
Ne-am rugat lui Dumnezeu.

Ne-am rugat de sănătate
Pentru noi, pentru părinți, –
Pentru pacea țării noastre
Înălțat-am rugi fierbinți.

Pentru mamele sărace,
Pentru copilașii goi,

Pentru toată sărăcimea
Care plânge în nevoi...

Ne-am rugat seară de seară,
Pentru copilașii cei
Care n-au pe nime-n lume
Să se bucure de ei, –

Că ne doare, moș-Crăciune,
Inima, de câte ori
Ne întind în cale mâna
Copilașii cerșetori.

Și ne doare orice jale,
Și am vrea s-avem puteri
Să gonim din lumea asta
Orice plâns, orice dureri.

Și mai mult, mai mult din toate,
N-am mai vrea să fie – știi? –
Nici copii orfani pe lume,
Nici părinți fără copii!

Cu plugușorul de Anul Nou

Iu... iu... iu... boieri și gloate,
 De prin târguri, de prin sate,
 Cu ferestre luminate,
 Și poteci nedesfundate, –

Stați puțin și ne-ascultați
 Cu drept să vă bucurați,
 C-am aflat o veste mare
 Și frumoasă ca o floare,
 Și v-o spunem să vă-mbie
 Către spor și bucurie
 Ca un strop de apă vie.

Ne-am sculat ca și-n toți anii,
 Și ne-am înjugat plăvanii,
 Cu copite lustruite
 Și cu coarne poleite,
 Și cu bice pocnitoare,
 De noroc prevestitoare,
 Să v-aducă voie bună
 Și pe soare și pe lună.

Dar în drum ce fapt ciudat
 Mersul că ne-a-mpiedicat

Ochii că le-au fermecat,
 Graiul ni l-a amuțit, –
 C-am văzut și-am auzit
 Un plugar care ara
 Prin nămeții grei de nea,
 Și pe boi îi îndemna,
 Cuvântându-le așa:

Cea mere pe câmpul alb,
 Bouleanul meu codalb,
 Cea mereu pe arătură,
 Făr-de buhă-n călcătură,

Și tu, breazule, sireace,
 Cu cornițele butace,
 Ca resteiul de la jug,
 Cea fătaților de plug, –

Trageți rarițe și grape
 Să fărâme și să-ngroape
 Și să-nghețe-n giulgi de nea,
 Orice bob de piază rea,
 Încolțit în țara mea...

Să-l sfărâme, să-l stârpească,
 Să nu se mai pomenească,
 Nici de zvonuri, nici de carte,
 Nici din gânduri, nici din fapte,
 Nici din visele de noapte...

O fetiță cuminte

Când un copil mai mic ca mine
Vorbește cum nu se cuvine,
Ori țipă, zgârie și minte
Ca un copil ce nu-i cuminte,

Și seara la culcat nu spune
Măcar o mică rugăciune, –
Și bagă degetele-n gură,
Și zahăr din cutie fură,

Și stă cu mâinile murdare, –
Eu mă gândesc că sunt mai mare,
Și-l iau frumos pe lângă mine,
Și îl învăț cât pot de bine,
Să fie bun, cinstit, curat, –
Cum mama mea m-a învățat.

Cățelușul șchiop

Eu am numai trei picioare,
Și de-abia mă mișc: țop-țop,
Râd când mă-ntâlnesc copiii,
Și mă cheamă „cuciu șchiop”.

Frații mei ceilalți se joacă
Cu copiii toți, dar eu
Nu pot alerga ca dâșii,
Că sunt șchiop și cad mereu!

Și stau singur toată ziua
Și plâng mult când mă gândesc
Că tot șchiop voi fi de-acuma
Și tot trist am să trăiesc.

Și când mă gândesc ce bine
M-aș juca și eu acum,
Și-aș lătra și eu din poartă
La copiii de pe drum!...

Cât sunt de frumoși copiii
Cei cumiți, și cât de mult
Mi-ar plăcea să stau cu dâșii,
Să mă joc și să-i ascult!